

Forfatter: Guldencrone, Christian Frederik

Titel: BREV TIL: von der Osten, Adolph Sigfried FRA: Guldencrone, Christian Frederik (1772-12-22)

Citation: Guldencrone, Christian Frederik: "BREV TIL: von der Osten, Adolph Sigfried FRA: Guldencrone, Christian Frederik (1772-12-22)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 718. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000283.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

10.

Fra d. s.

til d. s.

Stockholmd. 22. Decbr. 1772.

Naar jeg nu længe har tiet om alt, hvad der vedrører Hr. Ancher, saa er det, fordi jeg nu, efterat have iagttaget ham nøie, kan tale med mere Sagkundskab om vore berettigede Mistanker mod ham.

Siden de ubehagelige Bygter om Nordmændene kom i Omløb, bemerkede jeg en fuldkommen Forandring i hans Færd.

Fra det Øieblik var han nemlig en sørgmodig og ydmyget Mand, der var bange for at tale aabent med mig, medens det lod til, at han havde den største Lyst clertil.

For nogle Dage siden kom han til mig med et Brev fra sin Fætter Bernt Ancher, hvori denne i sit eget og i de andre Herrers Navn, der havde overdraget ham hans Hverv, i de mest rørende Udtryk siger ham, at han skulde lade hele Sagen falde og ikke tage nogetsomhelst Hensyn til Udgifter for at kunne komme afsted til Kjøbenhavn og rense sig for de uretfærdige Mistanker, man nærrede mod ham. Ligeledes burde han medtage alle de Oplysninger, han var i Besiddelse af, om Kongen af Sveriges farlige Hensigter mod os og fremlægge de mest slaaende Beviser paa sin Uskyldighed og paa den Iver, han har fælles med hele Nationen: at forsvare Kongen og Landet mod hvilkensomhelst uvenskabelig Hensigt. Derpaa havde han modtaget flere Breve, som han viste mig. De var fra hans Fader, fra Hr. de Brockenhuus og fra hans Familie — alle i samme Smag. De til Ancher adresserede Breve, som jeg selv har ladet aabne, har ingen Oplysning givet om Berettigelsen af Mistanken mod ham; heller ikke om hans tidligere Adfærd hersteds. De Rygter, som gaar om ham, gjør dog, at man ikke kan forudsætte, at han er aldeles uskyldig; men de indeholder paa den s. 719anden Side ikke tilstrækkelige Beskyldninger til, at man kan erklære ham afgjort skyldig.

Siden jeg sidst skrev, har jeg intet forsømt for at oplyse nævnte Hr. Ancher om den Ubetænksomhed, han har lagt for Dagen. Han kom en af Dagene med en retfærdiggjørende Betænkning, som uden at angive særskilte Beskyldninger dog besvarer omtrent alle de Anmerkninger, man har kunnet gjøre imod ham.

Jeg skal have den Ære med Hr. Ancher selv at sende Deres Ekscellence denne hans Betænkning i Original. Efter at have omtalt sit Hverv, berører han, hvorledes han har stiftet de Bekjendtskaber og de Forbindelser, han her har, samt den Lyst, han har havt til at afslutte sit Arbeide her, inden han stiller sig til Deres Ekscellences og Finantskammerets Raadighed.

Jeg tror nok, at Deres Ekscellence ligesom jeg vil finde, at der er visse Ting i hans Betsenkning, som man ikke kan tage Hensyn til, og jeg har forklaret ham, at jeg i høi Grad vilde have ønsket, at han havde optraadt med mere Tillid ligeoverfor mig, og at han derved ogsaa vilde have undgaaet de Mistanker, han har paadraget sig.

Men da heldigvis den Tid, da alt, hvad en Nordmand foretog sig, maatte synes os mistænkeligt, nn er forbi, da denne Nation ikke længer giver os Bekymringer, og da Hans Majestæt selv gjør alt for at bevise Hr. Anchers Troskab og Uskyldighed og for at gjøre ham sig hengiven, og da Hr. Ancher følgelig ikke paa nogen Maade kan skade os, men tvertimod som Medlem af en anseet Familie i Norge kan være os til Nytte; — da den Overbærelse, man vil vise ham, og de Velgjerninger, hvormed Kongen vil belønne ham, end yderligere vil gjøre ham og hans Slegt Kongen hengiven — tror jeg i Henhold til de Principer, Kongen befølger ligeoverfor Nordmændene, ikke at burde fastholde, at der affordres ham en mere detaljeret Retfærdiggjørelse.

Jeg vil følgelig ved hans Afreise herfra levere ham, hvad han indstændig har anmodet mig om, nemlig et Brev til Deres Ekscellence, hvori jeg omtaler de fædrelandskjærlige Følelser, han har lagt for Dagen i disse Tider, og for at give ham den ⁴⁵ s. 720Tilfredsstillelse at stanse de Rygter, der gaar om ham baade her, i Norge og i Kjøbenhavn, nemlig, at han reiser herfra som en mistænkelig Person.

Jeg lader ham nu blive her, indtil han, efter over et Aars Ophold, kan blive presenteret til Afsked for hans svenske Majestæt, naar denne kommer tilbage hertil.

Hvad Udfaldet af hans Sendelse angaar, tror jeg ikke, at man kan beklage sig derover. Omstændighederne forekommer mig ikke nu at være saadanne, at hans svenske Majestæt kan være tilbøielig til at føie os.

Grev Rosenchrone vil forresten detaljeret kunne meddele alt, hvad jeg hersteds har sagt ham, og da jeg fuldstændig stoler paa den tro Beretning, som han vil aflægge til Deres Ekscellence, behøver jeg her kun at tilføie Forsikringen om den Agtelse, hvormed jeg har den Ære osv.

Samme Dato.

Den Beklagelse, hvormed jeg skilles fra Grev Rosencrone, hvem jeg under hans hele Ophold her [5 Aar] har betragtet som en særskilt Ven, hvem hans Majestæt naadigst har tilladt mig at beholde for at hjælpe mig i alle Retninger, kan kun mildnes ved Haabet om, at han vil vinde den Fremtid, han fortjener, og som Deres Ekscellences Velvillie vil skaffe ham.

De gode Tanker, som Deres Ekscellence allerede har om ham, er jeg overbevist om vil blive befæstede og forøgede ved at gjøre hans personlige Bekjendtskab.

Med de Krav, han har paa at erholde en fremragende Plads mellem de Landsmænd, der har alle mulige Egenskaber for at kunne være deres Konge og deres Fædreland til Nytte, — har han ikke Behov af min Anbefaling for at være sikker paa Deres Ekscellences særskilte Velvillie.

Alt, hvad det maatte behage Deres Ekscellence at gjøre for ham, betragter jeg som gjort imod mig og vil herfor frembære min dybeste Taknemmelighed.

Jeg har den Ære osv.

Güldenchrone.